

Kirpinin Bulut Evi

Ebru Mina TOMURCUK

Kirpinin Bulut Evi

Ebru Mina TOMURCUK

Yemyeşil ormanda, eğretili otlarının açıldığı ve mantarların minik şemsiyeler gibi büyüdüğü yerde küçük bir kirpi yaşırdı. Küçük ve yuvarlaktı, yaklaşık bir çay fincanı kadardı; sıcak kahverengi tüyleri ve yumuşak açık kahverengi karnı vardı. Sırtı, uçları krem rengi olan yuvarlak çikolata kahvesi dikenlerle kaplıydı. Boynunda küçük kırmızı bir atkı vardı. Her akşam yuvasının kapısında oturur ve ağaçların tepelerine bakardı.

Kirpi, kuşların daldan dala süzülüşünü izler ve ormanın çok yukarısında yaşamayı hayal ederdi. Yaprakların arasında, bütün dünyayı görebileceği sıcacık bir ev hayal ederdi. Kocaman koyu kahverengi gözleri hayranlıkla açılırdı. Minik siyah burnunu kıpırdatır ve iç çekerdi. "Keşke orada yaşayabilsem," diye fısıldardı eğrelti otlarına. "Ama oraya nasıl çıkabilirim ki?"

Bir sabah, dost canlısı bir kuş yanına kondu. Gök mavisi tüyleri, beyaz bir göğsü ve parlak sarı bir gagası vardı. Göğsüne küçük kahverengi deri bir çanta asılmıştı. "Bir şeyler hayal ediyor gibisin," dedi cıvıldayarak. Kirpi utangaçça başını salladı. "Ağaç tepelerinde bir ev hayal ediyorum," dedi. "Ama nereden başlayacağımı bilmiyorum."

"Sana yardım edebilirim," dedi kuş nazıkçe. "Ama önce dikkatlice düşünmeliyiz. Güvenli bir ev için sağlam dallar, yumuşak yosun ve yağmuru engelleyecek bir çatı gerekir. Başka ne?" Kirpi derin derin düşündü. "Sağlam bir zemin," dedi. "Ve yıldızları izlemek için bir gözetleme yeri." Kuş gülümsedi. "Güzel düşündün! Hadi bir liste yapalım." Çantasından minik bir ağaç kabuğu parçası çıkarıp çizmeye başladı.

Ormanda yürüyerek malzeme topladılar. Kuş dalları denemek için yukarı uçarken kirpi yumuşak yosun ve kuru yaprak topladı. "Bu meşe dalı sağlam," diye seslendi kuş. "Küçük bir evi taşır." Kirpi duvarlar için çubuklar, zemin için küçük taşlar topladı. Minik pembe patileri hızla çalışıyordu. "Yumuşak bir yatak için daha çok yosun gerek," dedi. Kuş başını salladı. "Hadi biraz bulalım."

Kuş, kirpiye çubukları nasıl birbirine öreceğini gösterdi. "Önce bir çerçeve yap," diye açıkladı. "Sonra boşlukları yosunla doldur." Kirpi denedi ama patileri küçüktü ve çubuklar sürekli kayıyordu. "Bu zor," dedi. "Yeniden deneyebilir miyiz?" Kuş sabırla başını salladı. "Elbette. Adım adım yapacağız." Çerçeve sağlam ve sımsıcak olana kadar yan yana çalıştılar.

Sonra zemini yaptılar ve sağlam meşe dalının üzerine oturtular. Kirpi her taşı dikkatle yerleřtirdi. "Sapsağlam duruyor," dedi üstünde zıplayarak. Kuş kenarları gagasıyla denedi. "Güzel," dedi cıvıdayarak. "řimdi sıra duvarlarda. Boşlukları doldurmak için çubuk ve yosun kullanacağız." Kirpi çubukları yukarıdaki kuşa uzattı, kuş da onları yerlerine ördü. Yavaş yavaş duvarlar yükseldi ve yuvarlaklařtı.

Duvarlar bitince geniş yapraklardan ve daha çok yosundan bir çatı yaptılar. Kuş yukarı uçtu ve yaprakları tek tek bıraktı. Kirpi onları yakalayıp yerleştirdi. "Giderek bir eve benzemeye başladı," dedi sevinçle. Kuş gülümsedi. "Ama güvenli olduğundan emin olmalıyız. Her köşeyi kontrol edelim." Duvarları ve çatıyı zayıf noktalar için incelediler.

Kirpi, bir çubuğun gevşediği bir boşluk buldu. "Olamaz," dedi. "Çatı düşer mi?" Kuş yakından baktı. "Sadece küçük bir boşluk. Birlikte düzeltebiliriz." Daha çok yosun ve daha sağlam bir çubuk ördüler. Kirpi onu sıkıca çekti. "İşte!" dedi. "Şimdi sımsıcak oldu." Kuş başını salladı. "Görüyor musun? Plan yapmak ve birlikte çalışmak onu sağlam yapar."

Sonunda ev bitti. Meşe ağacının yükseklerinde, yaprakların arasında sıcacık bir bulut ev olarak duruyordu. Kirpi yukarı tırmandı ve içeri baktı. Zemini yumuşak yosun kaplamıştı ve küçük bir pencere gökyüzüne bakıyordu. "Mükemmel!" diye ciyaktı. Kuş yanında kanat çırpı. "Güvenli ve sıcak," dedi. "Ve onu yapmaya sen de yardım ettin." Kirpi gurur duydu.

Kirpi küçük kırmızı atkısını ve birkaç hazinesini bulut eve taşıdı. O akşam yeni evinde oturdu ve ormanın üzerinde parıldayan yıldızları izledi. Kuş yakındaki bir dala tünedi. "Hayalimin gerçek olabileceğini hiç düşünmemiştim," dedi kirpi. "Ama sen bir evin neye ihtiyacı olduğunu düşünmeme yardım ettin." Kuş usulca cıvıladı. "Büyük hayaller, bir arkadaşla plan yapıp çalışınca gerçek olur."

Kirpi gülümsedi ve aşağıdaki yemyeşil ormana baktı. Eğrelti otlarını, mantarları ve eskiden evi dediği yuvayı görebiliyordu. Ama artık ağaçların tepesinde, çok yukarıda yeni bir evi vardı. "Teşekkür ederim," dedi kuşa. Kuş başını salladı. "Zor işi sen yaptın," dedi. "Ben sadece düşünmene yardım ettim." Kirpi kırmızı atkısını sıkıca bağladı. "Bunu birlikte yaptığımız için mutluyum."

O geceden sonra kirpi her gece bulut evinde uyudu. Yıldızlar onu gözetledi, yapraklar usulca fısıldadı. Kuş sık sık ziyarete geldi ve ormandan haberler getirdi. Kirpi öğrendi ki hayaller dikkatli düşünme ve düzenli çalışma ister. Ve öğrendi ki bir arkadaş her adımı kolaylaştırır. Küçük kalbi sevinçle doldu.

Bir akşam, genç bir tavşan meşe ağacının altında durdu. "Bu kadar yüksekte bir evi nasıl yaptın?" diye sordu. Kirpi penceresinden aşağı baktı. "Büyük bir hayalim vardı," dedi. "Ve plan yapmama yardım eden bir arkadaşım. Sağlam çubuklar ve yumuşak yosun topladık. Adım adım büyüdü." Tavşanın gözleri kocaman açıldı. "Belki ben de yapabilirim." Kirpi gülümsedi. "Biraz yardımla yapabilirsin."

Kuş kirpinin yanına kondu. "İyi bir öğretmensin," dedi cıvıldayarak. Kirpi dikenlerinin altında kızardı. "Sadece bana söylediklerini hatırladım," dedi. "Güvenli bir ev için sağlam dallar ve yumuşak yosun gerekir. Ve yardım edecek bir arkadaş." Kuş başını salladı. "Ve onu hayal edecek bir hayalperest." Gün batımının gökyüzünü pembe ve altın rengine boyayışını izlediler. Orman her yerde sessiz ve huzurluydu.

Artık her gece, mutlu kirpi yemyeşil ormanın çok yukarısındaki harika yeni evinden yıldızları izliyor. Küçük kırmızı atkısı esintiyle dalgalanıyor. Kuş sık sık ziyarete geliyor ve ay ışığında hikâyeler paylaşıyorlar. Kirpi biliyor ki büyük hayaller, bir arkadaşla plan yapıp çalışınca gerçek olur. Ve biliyor ki ev sadece bir yer değildir—onu inşa eden sevgidir.